

[Søren P. Larsen.]

træde Lovforslagets Hovedprincip, at hjælpe disse Mennesker ind under fastere Former, end de har været under før.

Lovforslaget er vedtaget enstemmigt i Landstinget, men der er et Spørgsmaal, som er rejst i Landstinget, og som jeg ogsaa gerne vil rejse her, og det er Spørgsmaalet om Fordelingen af de Byrder, som denne Lovændring fører med sig. Nu hørte jeg den højtærede Minister gøre gældende, at det var kun et lille Beløb, der var Tale om, godt 300 000 Kr., og det er rigtigt nok, det er det Beløb, der forefindes i Dag, men der kan jo let komme Omstændigheder, som medfører, at Beløbet bliver meget større, og derfor vil vi henstille til Ministeren, om han ikke kunde tænke sig at gaa i Forhandling mellem første og anden Behandling, eventuelt gennem Nedsættelse af Udvalg, saaledes at den Tanke, der er udkastet i Landstinget fra de to Oppositionspartiets Side om at faa en Statsrefusion af disse Penge, kunde blive gjort til Virkelighed. Sagen er jo nemlig den, at det er lettere at gennemføre, synes jeg, en fornuftig Byrdefordeling, den Dag da det kun er et lille Beløb, det drejer sig om, og da den højtærede Minister har den Tro, at det ikke er noget stort Beløb, det drejer sig om, saa ser det ud, som om Landstingets Forhandlinger nærmest er strandet paa den Vanskelighed, som knytter sig til at skaffe de nødvendige Statsmidler. Jeg henstiller, om ikke Ministeren kan gaa med til at undersøge Muligheden for, at vi faar en Statsrefusion, saadan som Mindretallet for Venstre har stillet Forslag om i Landstinget, hvorefter de $\frac{4}{7}$ skulde gaa ind under Statsrefusion.

Med dette Forbehold skal jeg anbefale Lovforslaget.

Skjorbæk: Det Princip, som det foreliggende Lovforslag giver Udtryk for, kan ogsaa Det konservative Folkeparti slutte sig til. Vi mener altsaa, at det er rigtigt og rimeligt, at Folk, som ikke har kunnet være Medlemmer af den almindelige Folkeforsikring, men som er Invalidere paa samme Maade som de, der efter Folkeforsikringens Regler nu faar Invalidere, skal kunne opnaa en tilsvarende Ydelse. Naar Det konservative Folkeparti ikke stemte for Lovforslaget i Landstinget, var det, fordi man syntes, at det maatte være en Følge af, at man nu opgiver den skønmæssige Behandling af disse Tilfælde, at man gik over til en Refusion af Udgifterne, der svarede til den, som finder Sted for Invalidere, der hører under Folkeforsikringsloven.

Der er i Bemærkningerne til Lovforslaget fremsat nogle Udtalelser om, hvor mange Personer dette Forslag skulde kunne komme til at dreje sig om, og jeg maa naturligvis erkende, at det er meget vanskeligt paa Forhaand at sige noget om den Slags. Der er i Bemærkningerne givet den Oplysning, at Antallet af alle de kronisk syge, der modtog Hjælp i 1936—37, kan sættes til 3 475, og herefter mener man, at Lovforslaget vil bevirke en Tilgang af ca. 500 Personer. Jeg tør ikke have nogen bestemt Mening om, hvorvidt disse Udregninger er holdbare. Jeg har eftergaaet Invalideforsikringsrettens sidst offentliggjorte Beretning, og dør ser jeg, at man i 1937 har haft 601 Sager, som i Henhold til Forsorgslovens § 247, Stk. 3, er forelagt Invalideforsikringsretten til Erklæring. Af disse godt 600 Sager var der 97, som faldt ud til Ikke-Invaliditet, medens 504 faldt ud til Invaliditet, og deraf var 84 af en saadan Beskaffenhed, at der var Grundlag for at yde Hjælpeløshedstillæg. Jeg har nævnt disse Tal, fordi jeg synes, at de kunde tyde paa, at man maaske kommer op paa et højere Tal end det, man har regnet med i Lovforslagets Bemærkninger, og det vil jo forøge Udgifterne ved Gennemførelsen af Lovforslaget.

Jeg kunde have Lyst til at gøre den Bemærkning, at Forsorgslovens § 247, Stk. 3, jo kun forlanger, at Skønnet om, hvorvidt Invaliditet foreligger, skal forelægges Invalideforsikringsretten, for saa vidt der søges om Hjælp af længere Varighed. Jeg synes, det vilde være rigtigt, naar man nu ændrer Reglerne, som det er foreslaaet her, at forlange, at man forelagde Sagerne i alle Tilfælde, hvor man vilde benytte den Beregningsmaade, der ellers gælder for dem, der omfattes af Folkeforsikringsloven.

Jeg skal ikke forlænge Diskussionen, men blot henstille til den højtærede Socialminister, om der er Mulighed for en Forhandling om ændrede Refusionsregler, saadan som der har været Tale om i Landstinget. Hvis ikke der kan naas noget paa dette Omraade, mener jeg, at vi for vort Vedkommende maa afholde os fra at stemme om Lovforslaget, selv om vi, som jeg har givet Udtryk for det, anerkender det Princip, som ligger til Grund for de foreslaaede Ændringer.

Valdemar Sørensen: Fra vor Side betragter vi det foreliggende Lovforslag som et meget tiltalende Supplement til den allerede eksisterende Lovgivning og anbefaler det derfor gerne.